Boletice

Kraj: Jihočeský
Okres: Český Krumlov
Správní obvod: Český Krumlov
GPS souřadnice: 48.824871N, 14.217338E
Nadmořská výška: 620 m n. m.
První pís. zmínka: 1263 (761 let)

PSČ: 382 29
Adresa URL: www.vojujezd-boletice.cz

Historie obce Boletice

Historie osídlovaní území sahá hluboko do minulosti, jak dokládají pravěké nálezy. Postupně byly jednotlivé lokality osidlovány keltskými, později slovanskými kmeny. První doklady o trvalé přítomnosti člověka pocházejí z doby laténské (přibližně 5.století před naším letopočtem), kdy bylo založeno opevněné hradiště na vrchu Raziberk na východním okraji území. První písemné zmínky o oblasti pocházejí z roku 1263, kdy byl tzv. korunní statek Boletický s rozsáhlými lesy darován nově založenému cisterciáckému klášteru ve Zlaté Koruně Přemyslem Otakarem II. Vždy se však jednalo o řídce obydlené území. Historické osídlení vznikalo postupně již od raného středověku. Sídla na nejnižším východním okraji území byla založena již ve 13. století (např . Boletice, Hořičky, Polná), většina sídel v nižších polohách byla založena v průběhu 14.-15. století, osídlení vyšších a odlehlejších poloh je mnohem pozdější (Ondřejov 1518, Vítěšovičtí Uhlíři 1600, Nová Víska 1720, Květná 2. polovině 18.-tého století, Strouhy 1789). Na tomto území se původně nacházelo celkem 38 vesnic, resp. osad, z nichž 35 do současnosti zaniklo: Beníkovice, Bezděkov, Bílovice, Bláto, Břevniště , Dětochov, Dolany, Dolní Brzotice, Horní Brzotice, Hořičky, Hostínov, Hvozd, Chlumany, Kovářovice, Květná, Lomek,, Lštín, Míšňany, Nová Víska, Ondřejov, Osí, Otice, Petrov, Podvoří, Polečnice, Pražačka, Sádlno, Strouhy, Střemily, Svíba, Šavlova Lhota, Vitěšovice, Vítěšovičtí Uhlíři a Vražice.Vliv kolonizace kulminoval do konce 18.-tého století, kdy sídelní struktura Boleticka dosáhla mozaikovité struktury. Excentricky položené byly jen některé sklářské osady, hutě, uhlířské osady a almové pastviny. Převládalo zde německé obyvatelstvo, dochovaly se některé české místní názvy statků, hospodářských usedlostí a jiných lokalit. Nejvíce sídel vzniklo okolo roku 1440, druhá vlna kulminuje v polovině 18. století. To už se jedná o sídla ve vyšších nadmořských výškách jako například Starý a Nový Špičák, Zlatá, Zadní Bor, Strouhy, Vlčí Jámy, Květná. Mezi nejstarší naopak patří níže položená Polná, Hvozd, Hořička, Mladoňov, Lštín. Při sčítáni lidu v roce 1910 zde žilo v 56 obcích, 1 048 domech přibližně 6 660 obyvatel. Z toho jen zhruba 1 % tvořili Češi. Hustota zalidnění tak činila cca 30 obyvatel/km2. České obyvatelstvo zde později v době první republiky vykonávalo především správní funkci. V roce 1910 bylo provedeno poslední sčítání lidu v habsburské monarchii. V pozdějších sčítáních údajně docházelo ke zkreslování počtů obyvatel jednotlivých národností. Uvádí se, že při sčítání obyvatelstva království českého (1850) zde na 8 úplných katastrech žilo 5 543 a na 4 neúplných a okrajových částech jiných katastrů 550 a maximálně 600 obyvatel. Což činí zhruba 6 700 obyvatel. Počet obyvatel kulminoval v roce 1938, trvalý pokles je zaznamenán po roce 1939 s nástupem fašismu, vysídlení českého obyvatelstva, po roce 1945 pak odchodem německého etnika.

Původní obyvatelstvo se na území vojenského újezdu nezachovalo. Lze hovořit jen o jedincích dosud žijících na tomto území. Většina obyvatel byla dosídlena. Určité procento obyvatelstva se zde usídlilo a žije zde již desítky let. Můžeme hovořit o velice řídké struktuře osídlení. Hustota zalidnění v dnešních rozměrech újezdu činí pouhých 1,2 až 1,3 obyvatele na km2. To řadí tuto oblast mezi extrémy v rámci ČR. Do dnešní doby se v rámci VÚ Boletice zachovaly sídelní útvary Květušín, Polná na Šumavě, Boletice a Třebovice, celkem na osmi katastrálních územích v rámci obce Boletice. Dále jsou zde dislokované samoty Otice a Křišťanov. Před rokem 1939 resp. 1947 až 1950 se struktura osídlení v mnohém podobala dnešní obdobné krajině v nedalekém Rakousku tzv. osamocené selské statky. Půda byla využívána hlavně pro zemědělskou činnost, lesy jako zdroj suroviny a dřevo pro výrobu dřevěného uhlí pro některé hutě a velká část pozemků sloužila jako louky pro extenzivní chov dobytka.